

സയ്യിദ് സനാഉല്ല മഖ്ദി തങ്ങൾ

ഭാഗം:3

തയ്യാറാക്കിയത്: മുഹമ്മദ് യാസർ വി.കെ, അബുദാബി

‘ലാ മൗജൂദ ഇല്ലല്ലാഹ്’

കേരളത്തിലെ മതപണ്ഡിതന്മാർക്കിടയിൽ അക്കാലത്ത് ‘ലാ മൗജൂദഇല്ലല്ലാ’ (അല്ലാഹുവിനൊഴികെ അസ്തിത്വമില്ല) എന്ന ദിക്ർ (സ്ത്രോത്ര വചനം) ഉരുവിടുന്നത് അനുവദനീയമോ അല്ലയോ? എന്ന കാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ചു ചൂടുപിടിച്ച ചർച്ചയും വിവാദവും നടന്നിരുന്നു. പ്രസിദ്ധ അറബി സാഹിത്യകാരനും ഉന്നത പണ്ഡിതനുമായിരുന്ന മൗലാനാ അഹ്മദ് ശീറാസി (നാദാപുരം), വെളിയങ്കോട് തട്ടാങ്ങര കുട്ടാമു മുസ്ലിയാർ, ചാലിലകത്ത് അലി ഹസൻ മുസ്ലിയാർ മുതലായ ഒരു വിഭാഗം മതപണ്ഡിതന്മാർ ഉപരിസൂചിതമായ ദിക്ർ ചൊല്ലുന്നത് അനുവദനീയമാണെന്നു ഫത്വാ നൽകിയിരുന്നു. അന്നത്തെ യുവപണ്ഡിതനായിരുന്ന മൗലാനാ ചാലിലകത്ത് കുഞ്ഞഹമ്മദ് ഹാജിയും ആദ്യകാലത്ത് ഈ ദിക്ർ ചൊല്ലാമെന്നു ഫത്വ നൽകിയവരിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു.

ലാ മൗജൂദ ഇല്ലല്ലാ എന്ന വഹ്ദത്തുൽവുജൂദ് (അദൈതം) പരമായ ദിക്ർ അനിസ്ലാമികമാണെന്നു മറ്റൊരു വിഭാഗം മതപണ്ഡിതന്മാരും വീറോടെ വാദിച്ചു. അവരിൽ പ്രധാനികൾ കുപ്പത്ത് ഉമർ മുസ്ലിയാർ (തളിപ്പറമ്പ്), ശൈഖ് മുഹമ്മദ് മാഹിൻ ഹമദാനി (വടുതല, അരുക്കുറ്റി), ആലപ്പുഴ സുലൈമാനുബ്ദൻ ആദം മുസ്ലിയാർ (ആലപ്പുഴ), സയ്യിദ് സനാഉല്ലാ മഖ്ദിതങ്ങൾ (കൊച്ചി), ചേനത്ത് വളപ്പിൽ അബ്ദുറഹ്മാൻ ഹൈദ്രോസ് എന്ന അടിമ മുസ്ലിയാർ (കൊച്ചി) മുതലായവരായിരുന്നു. ‘ലാ മൗജൂദ ഇല്ലല്ലാഹ് പാട്ടും’, ‘റദ്ദ് ലാ മൗജൂദ ഇല്ലല്ലാഹ് പാട്ടും’ അക്കാലത്ത് പ്രസിദ്ധീകരിച്ച പ്രധാന മാപ്പിളപ്പാട്ടുകളായിരുന്നു.

ഈ വിവാദം മുർച്ചിച്ചിരുന്ന ഘട്ടത്തിൽ മഖ്ദിതങ്ങൾ വടക്കേ മലബാറിലെ പ്രസിദ്ധ മുസ്ലിം കേന്ദ്രങ്ങളിൽ സഞ്ചരിച്ചു ‘ലാ മൗജൂദ ഇല്ലല്ലാഹി’നെന്നതിരിൽ പ്രഭാഷണം നടത്തിപ്പോന്നു. അദ്ദേഹം കുപ്പത്ത് ഉമർ മുസ്ലിയാർക്ക് ശക്തിയായ പിന്തുണ നൽകി. അതോടുകൂടി ‘ലാമൗജൂദ ഇല്ലല്ലാ’യുടെ അനുകൂലികൾ ആ മഹാനായ സമുദായോദ്ധാരുക്കനെ അവഹേളിക്കാനും ആക്ഷേപിക്കാനും ധൂഷ്ടരായി. ‘മഖ്ദിയുടെ മൂടന്തൻവാദം’ എന്ന പേരിൽ അറബിമലയാളത്തിൽ ഒരു ലഘുകൃതി ആ വിഭാഗക്കാർ പുറത്തിറക്കിയിരുന്നു. തലശ്ശേരി, വളപ്പുണ്ണം മുതലായ പ്രദേശങ്ങളിൽ നിന്നു അദ്ദേഹത്തെ പരിഹസിക്കുകയും കൂക്കിവിളിക്കുകയും ചെയ്തു. പ്രസംഗം തടഞ്ഞു; ചില ഹോട്ടലുകാർ ഭക്ഷണം പോലും കൊടുത്തില്ല.

മരുമക്കത്തായത്തിനെതിരെ

വടക്കേ മലബാറിലെ മുസ്ലിംകൾക്കിടയിൽ യുഗയുഗാന്തരങ്ങളായി നിലനിന്നിരുന്ന മരുമക്കത്തായാചാരത്തെ ആ കർമധീനനായ പണ്ഡിതൻ വിശുദ്ധ കുർആനിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ നിശിതമായി വിമർശിച്ചു. ഹൈന്ദവ സംസ്കാരത്തിന്റെ അവശിഷ്ടമാണ് മരുമക്കത്തായമെന്നു സ്ഥാപിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം അറബി മലയാളത്തിലും മലയാളലിപിയിലും ലഘുലേഖകൾ എഴുതി പ്രചരിപ്പിച്ചു. കണ്ണൂരിൽ നിന്നു മരുമക്കത്തായത്തെ വിമർശിച്ചു പ്രസംഗിച്ചതിന്റെ ഫലമായി ഒരവസരത്തിൽ അദ്ദേഹം കടുത്ത മർദ്ദനത്തിനു വിധേയമായി. തങ്ങൾ തന്നെ എഴുതുന്നത് കാണുക:

‘സമാധാനലഘനം ഉണ്ടാവാതെയും ഉണ്ടാക്കാതെയും ഇരിക്കുമെന്നുള്ളതിലേക്ക് മുന്നൂറും അഞ്ഞൂറും ഉറപ്പികക്ക് കൊല്ലം ഡിവിഷൻ കച്ചേരിയിൽ നിന്നും കണ്ണൂർ കൺട്രോൾമന്റ് മജിസ്ട്രേറ്റ് കോടതിയിൽ നിന്നും നോട്ടീസുകൾ ഉണ്ടായി. ആ നോട്ടീസ്സിന്നു എതിരായി വാദിക്കുകയോ ജാമ്യമാവാമെന്നു സമ്മതിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന ഒരു ഇസ്ലാമിനേയും കാണാതെ ഏകനായി സങ്കടപ്പെട്ട ആ സന്ദർഭത്തിൽ സഹായിച്ചതും രക്ഷിച്ചതും ഹിന്ദുജനം തന്നെ.

കണ്ണൂർ കൺട്രോൾമെന്റിൽ വെച്ചുണ്ടായ പ്രസംഗമധ്യേ കല്ലെറിഞ്ഞും വടികൊണ്ടടിച്ചും ഉപദ്രവിച്ചു. സമാധാനലഘനം ഉണ്ടാക്കി പ്രസംഗം വിരോധിപ്പിക്കണമെന്നുണ്ടായിരുന്ന മനോരാജ്യ സാധിക്കാതിരിക്കുന്നതിലേക്കുണ്ടായ ഒത്താശകളും ഹിന്ദുജനത്തിൽ നിന്നുതന്നെ’ (മക്തി മന:ക്ലേശം പേജ്: 65)

അദ്ദേഹം ശിർക്കിനേയും ബിദ്അത്തിനേയും അന്യാഭ്യുശമായ ആത്മധൈര്യത്തോടെ അടിപതറാത്ത ഹൃദയദാർഢ്യത്തോടും കൂടി എതിർത്തിരുന്നു. കേരളനേതാക്കളിൽ പ്രാമാണികനായിരുന്ന മുഹമ്മദ് അബ്ദുറഹിമാൻ സാഹിബിന്റെ സ്വാലനും ഗ്രന്ഥകാരനുമായ മർഹൂം പി. മുഹമ്മദ് കുഞ്ഞിപ്പാക്കുട്ടി സാഹിബ് ഇതിനെപ്പറ്റി എഴുതുന്നു:

‘അല്ലാഹുവിനോടല്ലാതെ സൃഷ്ടികളോടൊന്നിനോടും അപേക്ഷിക്കരുതെന്നും ശൈഖന്മാരെക്കൊണ്ടും ഔല്യാക്കന്മാരെക്കൊണ്ടും നമ്മെ സഹായിക്കാൻ കഴിയുകയില്ലെന്നും അങ്ങനെ വിശ്വസിക്കുന്നവർ മുസ്ലിമല്ലെന്ന് കുർആൻ എടുത്തുകാണിച്ചു ജനാബ് തങ്ങൾ ഇസ്ലാമിന്റെ ഇടയിൽ പ്രസംഗിച്ചിരുന്നു. അതാണ് മുസ്ലിയാർമാർക്ക് വലിയ കോപം അദ്ദേഹത്തോട് ഉണ്ടാകാൻ കാരണം’ (സത്യപ്രബോധനം, മുഖവുര. പേജ്: 4. ആമിനാ ബുക്ക് സ്റ്റാൾ, 1963)

ആധുനിക കേരള മുസ്ലിം നവോത്ഥാന സാരഥികളിൽ പ്രാമാണികനായിരുന്ന ഇ.കെ. മൗലവി സാഹിബ് (മർഹൂം) ‘കേരളത്തിലെ ഇസ്ലാഹി പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ചരിത്രം’ എന്ന ലേഖനത്തിൽ തങ്ങളെക്കുറിച്ചെഴുതുന്നു:

‘ഒരിക്കൽ അദ്ദേഹം കായംകുളത്ത് ഒരു പീടികയിൽ ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. ഒരു വലിയ ആട് അവിടെ കയറിവന്നു ധാന്യങ്ങൾ തിന്നുവാൻ തുടങ്ങി. അതിനെ ആട്ടിക്കളയുവാൻ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞപ്പോൾ ‘പാടില്ല, അതു മുഹ്യിദ്ദീൻ ആടാണ്’ എന്നായിരുന്നു മറുപടി. അതിന്റെ അർത്ഥമെന്തെന്നു തങ്ങൾ ചോദിച്ചതിന് ശൈഖിന് നേർന്നിടാനാണെന്നു പീടികക്കാരൻ വിവരിച്ചുകൊടുത്തു. അന്നു വൈകുന്നേരത്തെ തങ്ങളുടെ പ്രസംഗം ‘ആടുമുഹ്യിദ്ദീനാകുകയില്ല; മുഹ്യിദ്ദീൻ ആടാവുകയില്ല’ എന്ന വിഷയത്തെപ്പറ്റിയായിരുന്നു. ഇത് മുസ്ലിംകളുടെ ഇടയിൽ ഒരു വലിയ കോളിളക്കമുണ്ടാക്കിയെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. അന്നു ഉദ്ദാരത്തെ തങ്ങളും മുരീദന്മാരും അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരുടെ കുത്മുറി റാത്തീബിൽ ഒരാൾ മരണപ്പെടുകയുണ്ടായി. അതു മഖ്ദിതങ്ങളുടെ കറാമത്താണെന്നു കരുതി അവർ മഖ്ദിതങ്ങളെ ശരണം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തു. കറാമത്തിൽ അതിർ കവിഞ്ഞ വിശ്വാസമാണല്ലോ റാത്തീബുകാർക്കുള്ളത്. ആ കേസ്സിൽ തങ്ങൾ തന്നെയാണ് റാത്തീബുകാരെ സഹായിച്ചത്’. (അൽഇത്തിഹാദ് അറബി മലയാള മാസിക, 1954 ഫിബ്രുവരി 1 പുസ്തകം:1, ലക്കം:1)

ത്രിഭാഷാ നിഘണ്ടു രചന

കേരള മുസ്ലിംകളെ അറബി പദാർത്ഥം ശരിക്കും ഗ്രഹിപ്പിക്കുവാൻ പര്യാപ്തമായ ഒരു ത്രിഭാഷാ നിഘണ്ടു (സംസ്കൃതം, മലയാളം, അറബി) എഴുതാൻ തങ്ങൾ വിശ്രമാവസരം ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. അനേകം പദങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു കരട് കോപ്പി അദ്ദേഹം തയ്യാറാക്കി. യാത്രമധ്യേ അതു നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയി. അതിനെ അവലംഭിച്ചു മറ്റൊരു വ്യക്തി ഒരു ത്രിഭാഷാനിഘണ്ടു അറബി മലയാളത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരുന്നുവത്രെ. ‘ഭാഷാഭ്യാസ ഹൃദയം’ എന്ന തലക്കെട്ടിൽ തങ്ങൾ എഴുതുന്നു:

‘മലയാള മുസ്ലിം അറബി പദാർത്ഥം അറിയാതെ അന്ധരായിത്തീരുന്ന ദോഷത്തിൽ നിന്നു രക്ഷപ്പെടുന്ന മാർഗ്ഗം എന്തെന്നു ആലോചിക്കണം.

പുത്തനായ മദ്റസ ഏർപ്പെടുത്തിയാലും ഈ ദോഷം തീരുന്നതല്ല. ഇവിടത്തെ ഗുരുക്കന്മാർ പതിവ് പോലെ പഠിപ്പിക്കും. പരദേശ്യർ മലയാളം അറിയുന്നതുമല്ല. മധ്യസ്ഥനാത്ത് മറ്റൊരു ഭാഷയെ ആശ്രയിച്ച് ക്രമപ്പെടുത്താമെന്നുള്ള ധൈര്യം ദുസാധ്യമെങ്കിലും അതിനുള്ള പ്രയാസവും കാലതാമസവും എത്ര എന്നും തൽസമയമുള്ള ഗുരുക്കന്മാർക്ക് ഉപകരിക്കുമോ എന്നും ചിന്തിക്കുന്ന മനുഷ്യബുദ്ധി ശരിക്കും.

എന്നാൽ തൽക്കാലാവസ്ഥക്ക് അത്യാവശ്യമായതു അർത്ഥനിഘണ്ടുവാകുന്നു. അറബിപദത്തിനൊത്ത മലയാളപദവും സംസ്കൃതപദവും കാണിക്കുന്ന നിഘണ്ടു ചമച്ചു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതായാൽ അതു പുതുപാഠശാലകൾക്കും ശേഷമുള്ള എല്ലാ ജനങ്ങൾക്കും ഗുണകരമായും ഉപകാരപ്രദമായും ഭവിക്കുമെന്നു അഭ്യസാത്മാക്കളത്രെയും സമ്മതിക്കും. ഭാഷാഭ്യാസഹൃദയം നിഘണ്ടു ആകുന്നു’. (മുസ്ലിംകളും വിദ്യാഭ്യാസവും: അനുബന്ധം)